

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۲۴ مارچ ۲۰۲۲

جنگ قدرت در درون طالب و ...!

(۲)

چهارشنبه - ۰۳ حمل ۱۴۰۱ - کابل:

۲ - و اما به ارتباط امتناع "امیر خان متقی" از رفتن به پاکستان:

هرچند "نظام ملا سالار" علت نرفتن "متقی" به جلسه "سازمان کشور های اسلامی" در اسلام آباد و عدم اشتراک وی در چنان جلسه ای را مریضی شخص "متقی" بهانه کرده اند، مگر اعزام هیأتی که نام آنها در جمع طالب و گردانندگان سیاست های داخلی و خارجی نظام ملا سالار حتا به پنسل هم نوشته نشده است، بیانگر آن است که نظام نخواستہ در این جلسه اشتراک بورزد در غیر آن می توانستند به جای "متقی" حداقل افراد درجه دوم طالب را به پاکستان بفرستند و اما این که چرا چنین کردند، احتمالاً دلایل آتی باعث آن بوده است:

الف- دروغها و لافهایی را که طالب به خورد مسلمانان جهان من جمله افراد خودش داده بود و به همین اندازه تعریف و تمجید های خالی و خشکی که اکثریت کشور های به اصطلاح اسلامی از طالب انجام داده بود، توهمی را نزد طالب به وجود آورد که هریک از رهبران آن خود را در قد و قامت "محمد" اگر نمی دیدند، به هیچ وجه حاضر نبودند کمتر و پائینتر از "چاریار محمد" خود را ردیف نمایند بر مبنای همین توهم انتظار داشتند وقتی بعد از انتقال قدرت به آنها در یک کنفرانسی که نام اسلام را با خود همراه دارد شرکت می ورزند، نه تنها فرش قرمز سر راه شان هموار نمایند بلکه، رخت و لباس شان را نیز به مثابه تبرک ببوسند.

چنین توهمی وقتی با زمین واقعیت های سخت سیاست جهانی مواجه شد، به مانند یک حباب روی آب از هم پاشیده، نه تنها کسی به آن ها قدر و عزت خاصی قایل نشد، بلکه حتا در مجلس شان نیز به "متقی" و نمایندگان طالب اجازه دخول نداده تا امروز از به رسمیت شناختن نظام دار و تازینه شان ابا و ورزیده اند.

ب- این ناراحتی و دلخوری که به توهین نمایندگان طالب به خصوص "متقی" ریشه دارد، زمانی به اوج آن رسید که سازمان کشور های اسلامی گذشته از آن که نظام ملاسالار را به رسمیت شناخت و حتا جهت به رسمیت شناختن نظام تلاشی ننمود تا سایر کشور ها در مورد پیشقدم شوند، بلکه وعده های شان در باب کمکهای اقتصادی به نظام و مردم نیز همان وعده سرخرمن شده، علی رغم سپری شدن بیش از ۷ ماه از عمر نظام ملاسالار، کمک تمام کشور های عضو سازمان کمتر از کمک کشور هندوستان می باشد.

این واقعیت طالب و نظام ملاسالار را متوجه ساخت که کشور های عضو سازمان، چیزی به نام استقلال رأی از خود ندارند و همه بدون استثناء به مثابه نوکران و دست نشانندگان قدرت های امپریالیستی نظاره گرند ببینند که با داران شان به مسأله چگونه برخورد می نمایند، بعداً تصمیم خواهند گرفت. از همین رو دیگر اعتبار و ارزشی برای آنها نزد طالب باقی نماند.

پ - اوضاع سیاسی جهان و جنگ نیابتی که امپریالیسم امریکا و شرکاء، با به قربانگاه فرستادن مزدوران اوکراینی شان با امپریالیسم نوحاسته روسیه به راه انداخته اند، باعث شده در سطح جهان کشور ها در کل یا به دو بلوک طرفدار تهاجم روسیه و یا هم مخالف آن تجاوز تقسیم شده، علی رغم آن که تعدادی از کشور های اسلامی عضو سازمان، رأی ممتنع داده اند، باز هم احتمال این که در چنین جلساتی، موضعگیری نسبت به تهاجم روسیه نیز مطرح گردد، طالب را که تقریباً نماینده حاکمیت پوشالی ساقط شده از موضعگیری صریح معاف نموده، وادار می سازد تا خود در زمینه موضع بگیرد و این همان چیز است که با ذات ملاسالار در تقابل قرار می گیرد.

طالب و نظام ملاسالار که تا کنون بر دو زین سواری نموده اند، به هیچ صورت نمی خواهند یکی از زینها را ترک گویند و پیامد های آن را به گردن گیرند.

ت - کشمکش های مرزی ماه های اخیر بین نیروهای طالب و دولت پاکستان و دخالت های هر دو طرف در امور یک دیگر، تا جایی که دیده می شود از جوشش و غلیان روابط دوستانه نظام ملاسالار و دولت پاکستان تا حدودی کاسته است. طالب که بارهای ملامتی را به گردن دولت پاکستان می اندازد، از طریق امتناع "منتقی" از شرکت به جلسه جاری، در واقع ابراز ناراحتی طالب از دولت پاکستان را به نمایش گذاشته به موازات آن، می خواهد دست پاکستان را در قسمت جمع و جذب کمکهای بین المللی کوتاه نماید.

ث - احتمال این که "منتقی" به علت تدویر جلسه در قندهار آنها جهت حل منازعات داخلی بین طالب با مردم افغانستان، جهادی ها و جواسیس تکنوکرات و تدوین یک سنتراتیوی جدید، به این مسافرت نرفته باشد، نیز منتفی نیست. هموطنان گرامی!

"منتقی" به هر دلیلی که به این جلسه شرکت ننموده باشد، نمی توان منکر این شد که طالب نه تنها دیگر جایگاهی بین کشور های به اصطلاح اسلامی ندارد بلکه تعداد زیادی از آنها موجودیت طالب و عملکرد فوق ارتجاعی آن را مانع تطبیق سیاست های خودشان دانسته، حرکت شان می تواند به مثابه سرآغاز یک تجرید حساب شده شمرده شود.

ادامه دارد

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!